

KS 04 11 24

Ärende 13

Arbetsmarknadspolitiska riktlinjer för
Stockholms stad

Ewa Samuelsson (kd)

Särskilt uttalande

Att främja sysselsättningen och bekämpa arbetslösheten bör i första hand handla om att ge den enskilde människan ett värdigare liv där hon får känna delaktighet och kan försörja sig själv, och därmed bättre kunna ta ansvar för sitt eget liv och sina medmänniskor. Tyvärr kommer detta ofta i skymundan. Faran är att den arbetslöse inte hamnar i centrum, utan istället företagen, de offentliga budgetarna och samhällsekonomin.

Arbetsmarknadspolitiska åtgärder, såväl på nationell nivå som i Stockholms stad, ska kunna utföras av en mängd olika aktörer på så sätt att de får ersättning för lyckade placeringar av arbetslösa i arbete. Därmed sätts individen i centrum, kostnaderna reduceras och mångfald och valfrihet skapas för de arbetssökande. Detta förutsätter att staden vill samarbeta med såväl utbildnings- och bemanningsföretag som med frivilligorganisationer och direkt med enskilda företag.

Stadsdelsnämnderna bör utveckla ett lokalt näringslivsarbete som kan ha flera syften. Mellan företagsområden som finns runt om i staden och kringliggande skolor har introduktions-, praktik och lärlingsverksamhet visat mycket positiva resultat. När stadsdelsnämnderna nu ska hantera flyktingmottagningen och flyktingintroduktionen borde ett samarbete med lokalt näringsliv bli mycket fruktbart..

Majoritetens arbetsmarknadspolitik ger dubbla signaler. Å ena sidan vill man att folk ska komma i arbete och skriver i förslaget till arbetsmarknadspolitiska riktlinjer att arbetskraftsutbudet ska öka. Samtidigt agerar majoriteten i staden för arbetstidsförkortning med oavkortad lön som ska finansieras via övriga skattebetalare som jobbar heltid. Regeringen och dess stödpartier agerar på liknande sätt genom att det sk friåret byggs ut.